

מיקוד הוכחות אינפי 1

הוכחות (מעודכן לתאריך 19.05.2019) –

- ☐ טענה 2.13 (אי-שוויון ברנולי)
- ☐ טענה 2.14
- ☐ טענה 2.15
- ☐ טענה 2.23
- ☐ טענה 2.24 (מבחן דלאמבר)
- ☐ טענה 2.30 (אפיון)
- ☐ משפט 2.31
- ☐ טענת עזר 2.35
- ☐ טענת עזר 2.36
- ☐ טענה 2.39 (הלמה של קנטור)
- ☐ משפט 2.42 (בולצאנו ויירשטראס)
- ☐ משפט 3.6 (גבול של הרכבת פונקציות)
- ☐ משפט 4.6 (ערך הביניים)
- ☐ משפט 4.7 (ערך הביניים של קושי)
- ☐ משפט 4.8 (ויירשטראס)
- ☐ טענה 4.11
- ☐ משפט 5.7 (פרמה)
- ☐ משפט 5.8 (רול)
- ☐ .
- ☐ .
- ☐ .
- ☐ .
- ☐ .
- ☐ .
- ☐ .
- ☐ .
- ☐ .
- ☐ .
- ☐ .
- ☐ .

טענה 2.13 (אי שוויון ברנולי): לכל n טבעי ולכל $b \geq -1$ ממשי מתקיים: $(1+b)^n \geq 1+nb$.

הוכחה: באינדוקציה על n .

עבור $n=1$ הטענה ברורה.

נניח נכונות עבור n . צ"ל: $(1+b)^{n+1} \geq 1+(n+1)b$.

$$\square \quad (1+b)^{n+1} = (1+b)^n(1+b) \geq (1+nb)(1+b) = 1+nb+b+nb^2 \geq 1+(n+1)b \text{ כנדרש.}$$

טענה 2.14: אם $-1 < a < 1$, אז $\lim_{n \rightarrow \infty} a^n = 0$.

הוכחה: נניח ש- $0 < a < 1$, קיים $b > 0$ כך ש- $a = \frac{1}{1+b}$ ($b = \frac{1}{a} - 1$).

לפי אי שוויון ברנולי $0 < a^n = \frac{1}{(1+b)^n} \leq \frac{1}{1+nb} \leq \frac{1}{nb}$. ומסנדוויץ' ינבע $\lim_{n \rightarrow \infty} \frac{1}{nb} = 0$ ו- $\lim_{n \rightarrow \infty} \frac{1}{nb} = 0$.

$$\lim_{n \rightarrow \infty} a^n = 0$$

המקרה $a=0$ ברור.

$$\square \quad \text{אם } -1 < a < 0, \lim_{n \rightarrow \infty} |a|^n = 0 \text{ מכאן ש- } \lim_{n \rightarrow \infty} |a^n| = 0 \text{ ולכן } \lim_{n \rightarrow \infty} a^n = 0$$

טענה 2.15: לכל $0 < a$ ממשי, מתקיים $\lim_{n \rightarrow \infty} \sqrt[n]{a} = 1$.

הוכחה: נפריד לשלושה מקרים.

עבור $a > 1$. נסמן $a_n = \sqrt[n]{a} - 1$, נשים לב לכך ש- $a_n \geq 0$. נראה ש- $\lim_{n \rightarrow \infty} a_n = 0$, עובדה זו

מובילה לכך ש- $\lim_{n \rightarrow \infty} \sqrt[n]{a} = 1$.

$$a = (1+a_n)^n \geq 1+na_n > na_n, \text{ לכל } n, \text{ מאי שוויון ברנולי נקבל:}$$

מכאן ש- $0 \leq a_n < \frac{a}{n}$. לכן לפי משפט הסנדוויץ' $\lim_{n \rightarrow \infty} a_n = 0$, כנדרש.

עבור $a=1$ הטענה ברורה.

$$\square \quad \text{ואם } 0 < a < 1, \text{ אז } 1 < \frac{1}{a}, \text{ לכן } \lim_{n \rightarrow \infty} \sqrt[n]{\frac{1}{a}} = 1 \text{ ולכן } \lim_{n \rightarrow \infty} \sqrt[n]{a} = 1$$

טענה 2.23: יהיו (a_n) ו- (b_n) שתי סדרות חיוביות.

א. $a_n = O(b_n)$ אם ורק אם הסדרה $\left(\frac{a_n}{b_n}\right)$ חסומה.

ב. אם $a_n = o(b_n)$ אז $a_n = O(b_n)$.

ג. $a_n = O(1)$ אם "ם הסדרה (a_n) חסומה.

ד. אם $a_n = o(b_n)$ ול- (b_n) יש גבול במובן הרחב, אז $\lim_{n \rightarrow \infty} a_n + b_n = \lim_{n \rightarrow \infty} b_n$.

הוכחה:

א. \Leftarrow $a_n = O(b_n)$, לכן קיים $c > 0$, כך ש- $a_n \leq c \cdot b_n$, לכל n . מכאן ש- $0 \leq \frac{a_n}{b_n} \leq c$, כנדרש.

\Rightarrow לפי הנתון קיים $M > 0$, כך ש- $0 \leq \frac{a_n}{b_n} \leq M$, לכל n . לכן $a_n \leq M \cdot b_n$, לכל n , כנדרש.

ב. $a_n = o(b_n)$, לכן $\lim_{n \rightarrow \infty} \frac{a_n}{b_n} = 0$, לכן הסדרה $\left(\frac{a_n}{b_n}\right)$ חסומה ולפי א' $a_n = O(b_n)$.

ג. לפי א', $a_n = O(1)$ אם "ם הסדרה $\left(\frac{a_n}{1}\right)$ חסומה.

ד. $\lim_{n \rightarrow \infty} a_n + b_n = \lim_{n \rightarrow \infty} b_n \cdot \left(\frac{a_n}{b_n} + 1\right) = \lim_{n \rightarrow \infty} b_n \cdot 1 = \lim_{n \rightarrow \infty} b_n$.

□

מבחן המנה לגבולות

טענה 2.24 (מבחן דלאמבר): תהי (a_n) חיובית ויהי $0 < q < 1$ מספר ממשי. אם מתקיים לכל n ,

$$\lim_{n \rightarrow \infty} a_n = 0 \text{ אז } \frac{a_{n+1}}{a_n} \leq q$$

הוכחה: $0 \leq \frac{a_2}{a_1} \cdot \frac{a_3}{a_2} \cdot \frac{a_4}{a_3} \dots \frac{a_n}{a_{n-1}} = \frac{a_n}{a_1} \leq q^{n-1}$, לפיכך $0 \leq a_n \leq \frac{a_1}{q} \cdot q^n$. לפי טענה 2.14, אגף ימין

□

מתכנס ל- 0 ומסדוויץ' נובעת הטענה.

טענה 2.30 (אפיון): תהי A קבוצה לא ריקה של מספרים ממשיים, חסומה מלעיל, ויהי y חסם מלעיל של

A . אז $y = \sup A$ אם"ם לכל $\varepsilon > 0$ קיים $x \in A$ המקיים $x > y - \varepsilon$.

הוכחה: (\Leftarrow) נפריד לשני מקרים:

$y = \max A$: בתור מקסימום $y \in A$, לכן לכל $\varepsilon > 0$, y הוא איבר ב- A , המקיים $y > y - \varepsilon$.

$y \notin A$: נניח בשלילה שקיים $\varepsilon > 0$ כך שבקטע $(y - \varepsilon, y)$ אין אף איבר של A , אזי כל האיברים בקטע זה הם חסמים מלעיל של A אשר קטנים מ- y , בסתירה לנתון.

(\Rightarrow) נניח בשלילה שקיים z חסם מלעיל של A , כך ש- $z < y$. לפי ההנחה קיים $x \in A$, כך ש-

$z < x < y$, זאת בסתירה לכך ש- z חסם מלעיל של A . \square

טענה דומה עבור חסם תחתון.

משפט 2.31: כל סדרה מונוטונית וחסומה, מתכנסת. אם (a_n) עולה וחסומה, אז

$$\lim_{n \rightarrow \infty} a_n = \sup \{a_n \mid n \in \mathbb{N}\}$$

ואם (a_n) יורדת וחסומה, אז

$$\lim_{n \rightarrow \infty} a_n = \inf \{a_n \mid n \in \mathbb{N}\}$$

הוכחה: נוכיח ש- $\lim_{n \rightarrow \infty} a_n = \sup \{a_n \mid n \in \mathbb{N}\}$, עבור סדרה לא יורדת. ההוכחה לחלק השני של המשפט

באופן דומה. מאחר שהסדרה (a_n) חסומה קיים $a = \sup \{a_n \mid n \in \mathbb{N}\}$. יהי $\varepsilon > 0$, לפי משפט האפיון של

החסם העליון, קיים $N > 0$, כך ש- $a - \varepsilon < a_N \leq a$. מאחר שהסדרה (a_n) לא יורדת, לכל $n > N$,

$a - \varepsilon < a_N \leq a_n \leq a$, מכאן ש- $\lim_{n \rightarrow \infty} a_n = a = \sup \{a_n \mid n \in \mathbb{N}\}$. \square

טענת עזר 2.35: הסדרה a_n חסומה.

הוכחה: לפי הבינום של ניוטון בצורתו $(a+b)^n = \sum_{k=0}^n \binom{n}{k} a^{n-k} b^k$

$$\begin{aligned} a_n &= \left(1 + \frac{1}{n}\right)^n = \binom{n}{0} \cdot 1^n \cdot \frac{1}{n^0} + \binom{n}{1} \cdot 1^{n-1} \cdot \frac{1}{n^1} + \binom{n}{2} \cdot 1^{n-2} \cdot \frac{1}{n^2} + \dots + \binom{n}{n} \cdot 1^0 \cdot \frac{1}{n^n} \\ &= 1 + 1 + \frac{n!}{2!(n-2)!} \cdot \frac{1}{n^2} + \frac{n!}{3!(n-3)!} \cdot \frac{1}{n^3} + \dots + \frac{n!}{n!(n-n)!} \cdot \frac{1}{n^n} \\ &= 1 + 1 + \frac{n(n-1)}{2!} \cdot \frac{1}{n^2} + \frac{n(n-1)(n-2)}{3!} \cdot \frac{1}{n^3} + \dots + \frac{n!}{n!} \cdot \frac{1}{n^n} \leq 1 + 1 + \frac{1}{2!} + \frac{1}{3!} + \dots + \frac{1}{n!} \\ &\leq 1 + 1 + \frac{1}{2} + \frac{1}{4} + \dots + \frac{1}{2^{n-1}} = 1 + \frac{1 \cdot \left(\frac{1}{2} - 1\right)}{\frac{1}{2} - 1} = 1 + 2 \cdot \left(1 - \frac{1}{2^n}\right) \leq 3 \end{aligned}$$

במוכן ברור ש- $2 \leq a_n$ □

הערה: נעשה שימוש בהוכחה בעובדה שעבור כל n טבעי $2^{n-1} \leq n!$.

למה (אי שוויון הממוצעים): עבור סדרה סופית a_1, \dots, a_n הממוצע הגאומטרי קטן או שווה מהממוצע

$$\text{האלגברי. כלומר, } \sqrt[n]{a_1 \cdot a_2 \cdots a_n} \leq \frac{a_1 + \dots + a_n}{n}$$

טענת עזר 2.36: הסדרה a_n מונוטונית לא יורדת.

הוכחה:

$$\sqrt[n+1]{1 \cdot \left(1 + \frac{1}{n}\right)^n} \leq \frac{1 + n\left(1 + \frac{1}{n}\right)}{n+1} = \frac{n+2}{n+1} = \left(1 + \frac{1}{n+1}\right)$$

$$\left(1 + \frac{1}{n}\right)^n \leq \left(1 + \frac{1}{n+1}\right)^{n+1} \text{ לפיכך,} \quad \square$$

הלמה של קנטור

טענה 2.39 (הלמה של קנטור): תהי (I_n) סדרה של קטעים סגורים, $I_n = [a_n, b_n]$, המקיימת את התנאים

הבאים:

$$א. I_1 \supseteq I_2 \supseteq I_3 \supseteq \dots$$

$$ב. \lim_{n \rightarrow \infty} b_n - a_n = 0, \text{ כלומר } 0, \text{ כלומר } \lim_{n \rightarrow \infty} b_n - a_n = 0$$

$$אז קיימת נקודה אחת ויחידה, x , המשותפת לכל הקטעים. כלומר $\bigcap_{n=1}^{\infty} I_n = \{x\}$.$$

$$\text{ומתקיים: } \lim_{n \rightarrow \infty} a_n = \lim_{n \rightarrow \infty} b_n = x$$

הוכחה: (a_n) מונוטונית לא יורדת וחסומה מלעיל על ידי b_1 , לכן קיים $a = \lim_{n \rightarrow \infty} a_n$, באופן דומה קיים

$$b = \lim_{n \rightarrow \infty} b_n. b - a = \lim_{n \rightarrow \infty} b_n - a_n = 0 \text{ ולכן } b = a. \text{ נסמן ב- } x \text{ את הערך המשותף כלומר } a = b = x.$$

נותר להראות שני דברים:

א. x שייך לכל הקטעים: עובדה זו נובעת מכך ש- $a_n \leq x \leq b_n$ לכל n .

ב. x היא הנקודה היחידה אשר שייכת לכל הקטעים: נניח ש- y היא נקודה נוספת השייכת לכל הקטעים,

אז $a_n \leq y \leq b_n$ לכל n . ניתן להסתכל על y בעל סדרה קבועה אשר מתכנסת ל- y ומכלל הסנדוויץ'

□

$$\text{נובע } a = b = y = x.$$

משפט 2.42 (בולצאנו ויירשטראס): לכל סדרה חסומה יש תת סדרה מתכנסת.

הוכחה: תהי $(a_n)_{n=1}^{\infty}$ סדרה חסומה ויהי $M > 0$, כך ש- $-M \leq a_n \leq M$ לכל n . יהי $I_1 = [-M, M]$.

נבחר $a_{n_1} \in I_1$ ונחצה קטע זה לחצי. נקרא I_2 לאחד החצאים שמכיל אינסוף מאברי הסדרה, נבחר

$a_{n_2} \in I_2$, נמשיך כך עד אינסוף. אם נסמן ב- $I_k = [x_k, y_k]$, אז סדרת הקטעים מקיימת את תנאי הלמה

של קנטור ומכיוון ש- $x_k \leq a_{n_k} \leq y_k$, ומאחר ש- $\lim_{k \rightarrow \infty} x_k = \lim_{k \rightarrow \infty} y_k$, אזי לפי כלל הסנדוויץ' נובע:

$$\lim_{k \rightarrow \infty} x_k = \lim_{k \rightarrow \infty} y_k = \lim_{k \rightarrow \infty} a_{n_k}. \text{ כלומר תת הסדרה } (a_{n_k}) \text{ של הסדרה } (a_n) \text{ מתכנסת.}$$

□

משפט 3.6 (גבול של הרכבת פונקציות): תהייה $f(x)$ ו- $g(t)$ פונקציות המקיימות:

א. $\lim_{x \rightarrow x_0} f(x) = L$ קיים הגבול

ב. מתקיים $\lim_{t \rightarrow t_0} g(t) = x_0$

ג. יש סביבה נקובה של t_0 בה מתקיים $g(t) \neq x_0$

אז מתקיים $\lim_{t \rightarrow t_0} f(g(t)) = L$

הוכחה: יהי $\varepsilon > 0$, קיים $\delta_1 > 0$ כך שלכל $x \in N_{\delta_1}^*(x_0)$, $f(x) \in N_\varepsilon(L)$ וקיים $\delta_2 > 0$ כך שלכל $t \in N_{\delta_2}^*(t_0)$, $g(t) \in N_{\delta_1}^*(x_0)$ מאחר שיש סביבה נקובה ברדיוס δ_3 של t_0 בה מתקיים $g(t) \neq x_0$ אז עבור $\delta = \min\{\delta_2, \delta_3\}$, מתקיים: לכל $t \in N_\delta^*(t_0)$, $g(t) \in N_{\delta_1}^*(x_0)$ ולכן $f(g(t)) \in N_\varepsilon(L)$ כנדרש.

□

משפט 4.6 (ערך הביניים): תהי f פונקציה המוגדרת ברציפות בקטע הסגור $[a, b]$ ונניח גם ש-

$$f(a) \cdot f(b) < 0, \text{ אזי קיימת נקודה } c \in (a, b) \text{ עבורה } f(c) = 0.$$

הוכחה: בה"כ $f(a) < 0, f(b) > 0$. נסמן $I_1 = [a_1, b_1]$, $a_1 = a$, $b_1 = b$. נחצה קטע זה לשני חצאים. אם ערך הפונקציה במרכז הקטע הוא אפס, סיימנו. אחרת ערך הפונקציה במרכז הקטע בעל סימן שונה מאחד הקצוות. לחצי הקטע בו קצותיו שונים בסימן נקרא $I_2 = [a_2, b_2]$, אם תהליך זה לא הסתיים בשלב כלשהו נקבל סדרת קטעים המקיימת את תנאי הלמה של קנטור ולכן קיים $x \in \bigcap_{n \in \mathbb{N}} I_n$. כך ש- $\lim_{n \rightarrow \infty} a_n = x = \lim_{n \rightarrow \infty} b_n$. כעת מאחר ש- f רציפה ב- I ולכן רציפה ב- x ומכיוון שלכל n $f(a_n) < 0$ ו- $f(b_n) > 0$, לכן, $f(x) = \lim_{n \rightarrow \infty} f(a_n) \leq 0$ וכן $f(x) = \lim_{n \rightarrow \infty} f(b_n) \geq 0$. מכאן ש- $f(x) = 0$. □

משפט 4.7 (משפט ערך הביניים של קושי): תהי f פונקציה המוגדרת ברציפות בקטע הסגור $[a, b]$. אם

$$d \text{ הוא ערך כלשהו בין } f(a) \text{ ל- } f(b), \text{ אז קיימת נקודה } c \in (a, b) \text{ עבורה } f(c) = d.$$

הוכחה: אם $f(a) = f(b)$, הטענה ברורה. אחרת, בה"כ נניח ש- $f(a) < f(b)$, אזי נגדיר $g: [a, b] \rightarrow \mathbb{R}$ להיות $g(x) = f(x) - d$. רציפה בקטע $[a, b]$ ומתקיים $g(a) < 0, g(b) > 0$ ולכן קיימת נקודה $c \in (a, b)$ עבורה $g(c) = f(c) - d = 0$, כלומר $f(c) = d$. □

משפט 4.8 ויירשטראס: תהי f פונקציה המוגדרת ברציפות בקטע הסגור $[a, b]$, אזי f חסומה שם.

הוכחה: נניח בשלילה ש- f אינה חסומה ב- $[a, b]$, בה"כ נניח שהיא אינה חסומה מלעיל, אזי לכל n טבעי קיים $x_n \in [a, b]$ כך ש- $f(x_n) > n$. מאחר שהסדרה (x_n) חסומה, קיימת לה (לפי בולצאנו ויירשטראס) תת סדרה (x_{n_k}) מתכנסת ל- x_0 אשר, בגלל סנדוויץ', שייך לקטע $[a, b]$. כעת מאחר ש- f רציפה בקטע, $\lim_{k \rightarrow \infty} f(x_{n_k}) = f(x_0)$, זאת בסתירה לכך ש- $f(x_{n_k}) \rightarrow \infty$ היא תת סדרה של סדרה השואפת לאינסוף. □

פונקציה מונוטונית ופונקציות הפוכות

טענה 4.11: אם f היא פונקציה מונוטונית המוגדרת בקטע הפתוח (a, b) , אז קיימים, במובן הרחב, הגבולות החד צדדיים הבאים: $\lim_{x \rightarrow a^+} f(x)$ ו- $\lim_{x \rightarrow b^-} f(x)$. אם f חסומה, אז הגבולות קיימים במובן הסופי שלהם.

הוכחה: נניח ש- f מונוטונית לא יורדת.

נניח ש- f חסומה, ותהי $A = \{f(x) \mid x \in (a, b)\}$, אזי קיימים $M = \sup A$ ו- $m = \inf A$. נטען ש-

$$\lim_{x \rightarrow a^+} f(x) = m \text{ ו- } \lim_{x \rightarrow b^-} f(x) = M.$$

יהי $\varepsilon > 0$, אזי לפי משפט האיפיון של החסם העליון קיים $x_0 \in (a, b)$ כך ש- $M - \varepsilon < f(x_0) \leq M$.

מאחר ש- f לא יורדת, לכל $x < b$, $x_0 < x < b$, $M - \varepsilon < f(x_0) \leq f(x) \leq M$. מה שמוכיח ש-

$$\lim_{x \rightarrow b^-} f(x) = M, \text{ כאשר } \delta = b - x_0.$$

נניח ש- f אינה חסומה, נראה ש- $\lim_{x \rightarrow a^+} f(x) = -\infty$ ו- $\lim_{x \rightarrow b^-} f(x) = \infty$. יהי $M > 0$ כלשהו, מאחר ש-

f אינה חסומה, קיים $x_0 \in (a, b)$ כך ש- $M < f(x_0)$. מאחר ש- f לא יורדת, לכל $x < b$, $x_0 < x < b$,

$M < f(x_0) \leq f(x)$. מה שמוכיח ש- $\lim_{x \rightarrow b^-} f(x) = \infty$. את העובדה ש- $\lim_{x \rightarrow a^+} f(x) = -\infty$ נוכיח באופן דומה.

□

המשפטים היסודיים של החשבון הדיפרנציאלי

משפט 5.7 (פרמה): תהי f פונקציה המוגדרת בקטע (a, b) ותהי $x_0 \in (a, b)$. אם f גזירה ב- x_0 ואם

$$f'(x_0) = 0,$$

מסקנה: תהי f פונקציה המוגדרת ברציפות בקטע סגור $[a, b]$, אזי נקודות הקיצון המוחלטות של הקטע, המובטחות לפי משפט ויירשטראס, יכולות להתקבל רק ב-

א. נקודה $x_0 \in (a, b)$ בה הפונקציה גזירה ומתקיים $f'(x_0) = 0$.

ב. נקודה $x_0 \in (a, b)$ בה הפונקציה אינה גזירה.

ג. נקודות הקצה של הקטע, כלומר $x = a, b$.

• בשלב זה לתרגל את התרגילים של פרק 8 (לגבי קטעים סגורים).

משפט 5.8 (רול): תהי f פונקציה המוגדרת בקטע סגור $[a, b]$ ומקיימת את הדברים הבאים:

א. f רציפה בקטע הסגור $[a, b]$.

ב. f גזירה בקטע הפתוח (a, b) .

ג. $f(a) = f(b)$.

אזי קיימת x_0 , $a < x_0 < b$ שבה $f'(x_0) = 0$.